

„Tudi jaz jih vidim!“ na to ustrelé v travi poskriti Culejci nekoliko potov s puškami in krenejo proti nam s pušicami. Mi brž poskočimo na konje in jašemo proti neki soteski, 200 jardov oddaljeni. Tje dospè Carey s pet konjiki, a princa Napoleona in dveh konjиков ni bilo. Napoleonov konj je pridirjal samec k četi, ki je potem jezdila nazaj. Srečala je generala Wooda in njega izpremstvo kasno popoldné. Po daljnogledu zapazijo, da se do 30 Culujev pomiče preko nekemu holmu, 7 milj oddaljenemu. Gnali so pred seboj tri konje. V jutro dné 2. junija odjaše glavni maršal s 6 oddelki konjиков na mesto napada. Ob 9. uri najdejo Napoleonovo truplo golo blizo soteske. Culujci so mu pustili samo verižico in medalijon z lasmi in podobno matere Božje, ki jo je nosil na vratu. Ne daleč od trupla je ležala ena ostroga in ena nogovica. Princ je imel na truplu 18 ran od pušic; nekatere so bile udarile v hrbet in so prišle do prs, tako, da je bilo truplo popolnem prestreljeno. Jedna pušica je prodrla levo okó. Vsa znamenja kažejo, da je princ hotel zajezditi konja, ko počí sedlo ter ga preplašeni konj vrže na tla. Na to je poskušal bežati do bližnje soteske, kjer so ga umorili. Dva mladeniča izpremstva sta ležala mrtva tik njega. Princ se je uže prej večkrat pokazal hrabrega in je sodeloval pri rekognosciranji, ne srečavši neprijatelja. General je hotel princa odvrgniti od jahanja, al ta je smejoč se odgovoril svarilu in je odločno zahteval, da gre s kapitanom Careyem, s katerim sodeloval je uže pri mnogih ekspedicijah, da se mu ni zgodilo ničesar. Princ je bil vojakom zeló priljubljen. Ves tabor tuguje in očita generalu, da ni odločno princu zabranil, iti s Careyem. Mesto napada leži na reki Ityotyozí. Tamošnji divji Culujci pripadajo menda plemenu Sirayo.

Naši dopisi.

V Gorici 6. jul. — „Post tot discrimina rerum“... lejte me spet tú! — Huda ura, vihar, toča . . . to je preveč za plašnega človeka, kakor sem jez; za tega voljo sem bil celi pretekli mesec skrčil rogé, stisnil se pod streho v kot in čakal lepega vremena. In, ko se je bilo nebó razvedrilo, čakal sem še nekaj dni in potem šel ogledavat polje. Našel sem drevesa polomljena, veje po tleh, listja vse polno skošenega . . . Hudourniki so nanесли cele kupe kamenja; po mestih so mlake nastale itd. Nikdar pa ne mislite, da je to tisti vihar, ki je tulil v petek po noči in po katerem je prišel zaželeni dež in hlad po nenavadno hudi vročini prejšnjih 10—14 dni; vihar, kateremu sem se jez umaknil, je naš duševni, volitveni vihar preteklega junija. — Ve „Novice“ ste se taktno vedle ves ta čas; raje ste molčale in domačim prepustile „domači prepír“, kakor da bile bi še olja ulivale v hudi ogenj. — Danes ima tukajšnji dr. Valussi-ev organ, „L' Eco“, članek „la frase“, v katerem g. V. dokazuje, kako moč ima časnikarska fraza ali agitacijski povdarek pri tistih, ki jemljejo pamet na posodo, kedar hočejo misliti. Kedar tedaj kak tak prežvekovavec puhlih fraz kaj piše, je neumnost že gotova. Mikavna pa bi morala biti vsakako preiskava, kje je v tacih spisih ali dopisih meja med nevednostjo in tendencioznostjo. Toda — punktum! Et meminisse juvat. — Zdaj naj se lotim spet navadne kronike. Žal mi je, da je za mesec junij moja kronika piškava. — „Soča“ tedaj ne izhaja več, in „Slogo“ je menda tudi volitveni vihar razrušil. Bomo videli, kak feniks vstane iz njenega pepela. — Grof Coronini-a so slovenski trgi 2. dne t. m. volili enoglasno in so se povsod vsi volilci volitve udeležili; Lah pa ne tako. V Gorici, v Karminu, v Gradišči itd. se je

primeroma le malo volilcev udeležilo. Je li to pomanjkanje zavednosti? Ali je kaj drugega vmes? Znabiti, ako smemo soditi po našem „Isonzo“-u. Pri grof Coronini-evem očetu v Št. Petru se je napravil namreč odbor za velikoposestveno volitev in postavil za kandidata deželnega glavarja dr. Pajer-ja. Ta pa je „Isonzo“-vcem trn v peti, in, ker ne morejo tolči konja, tolčejo sedlo: ne le da Pajer-ja črnijo in ga pri Slovencih in „klerikalcih“ denuncujejo, temveč so se indirektno nad očetom grofom Coronini-em maščevali s tem, da so svojim privržencem odsvetovali glasovati za sinú. „Isonzov“ kandidat je prejšnji poslanec Vicentini. Ginljivo je brati zdaj v „Is.“ „i nostri sloveni“ (zakaj ne naravnost „nostri fratelli“?). Tako se nam namreč prilizujejo, da bi naši véliki posestniki glasovali za Vicentini-a.

Doljni Zemon na Notranjskem 6. julija. — Vsled mokre spomladi je delo pri nas jako zaostalo in zaradi tega ni lahko delavcev dobiti; dnina je tako visoka, da kdor sam ne dela, mu ne bo nič ostalo, marveč še gotovo zgubo bo imel. Sená bo pri nas nenavadno obilo, ker tolike trave nihče ne pomni, a senó bo slabo, ker je debelo, pa tudi cenó bo; zdaj ga nekateri prodajajo (konjsko) po 40 kr. stari cent. Kosci pa dobivajo po 50 do 60 kr. zraven hrane! — Sadja ne bo nobenega prav nič; ako ga je kaj ostalo, so hudobni rilčkarji vsega odjedli; v enem samem jabelku sem naštel nad 50 luknjic. Sploh je letos vseh mrčesov obilo, samo ptic malo, pa še te hudobni pastirji zatirajo. Te dni jo je pa tú eden skupil. Ko namreč vgléda gnjezdo v grmu, po grmu pa ptico se jaditi, seže v gnjezdo, v gnjezdu je pa bila kača in ga pikne v prst. Ker si je hitro rano izrezal in drgnil s kamnom v vodi, mu je bilo le nekoliko dni zatečeno. — Za nekim hudim kašljem je mnogo otrók tudi pri nas pomrlo. Skrljev.

Iz Mirne peči na Dolenjskem 5. julija. (*Sviloreja na Dolenjskem.*) Letos so naši svilorejci v novomeški okolici še precej srečno dovršili svoj posel s sviloprejkami. Tako sta pridelala učitelja gosp. Florijan Kaliger v Mirnipeči, in pa gosp. Ferd. Kaliger na Toplicah 1½ centa lepih in zdravih kokonov, ki so tudi za seme dobri, ker so črviči bili skozi in skozi zdravi. Ravno tako dobro so sponesle se sviloprejke pri gosp. Mahu na Slatniku; on ima murbovce in hrastovce v ogromni množini. Pa tudi še več drugih posestnikov je tukaj, ki se pečajo s svilorejo. Pridelali so letos veliko zdravih kokonov, in bi jih radi prodali, a kupca ni. Naši svilorejci bodo morali svoje zdrave, za seme dobre kokone pomoriti, ako kupca za nje kmalu ne dobijo. Toraj, drage „Novice“, nasvetujte našim dolenjskim svilorejcem kupca za kokone, da svojo robo vsaj za primerno ceno prodajo in tako dobijo večji pogum, več veselja in ljubezni do koristne sviloreje. *)

Iz Boveca na Goriškem 6. jul. (*Narodna naša čitalnica*) napravi 13. dne t. m. v gostilnici „pri pošti“ veliko in zanimivo „besedo“ s plesom. Na to veselico uljudno vabi odbor.

Iz Ljubljane. — O volitvah za državni zbor ostaja nam še poročati o volitvi vélikih posestnikov, ki volijo 2 poslance. Obe stranki: konservativna, kateri voditelj je bil grof Hohenwart sam, in ustavaška, katero vodi bar. Oton Apfaltrern — imeli ste prejšnji dan (2. julija) vsaka svoj shod za določbo svojih kandidatov. Naših s pooblastnicami vred prišlo je le 34 (nekateri so izostali, da ne vemo, zakaj?) nasprotnikov pa je bilo s pooblastnicami vred 60. — V shodu ustavakov, ko je baron Apfaltrern (dosmrtni ud zbornice gospôske drž. zbora) pozval pričujoče, naj

*) Glejte 1. stran današnjega lista.

se oglasi, kdor želi poslanec biti, se oglasi pl. Langer in predlaga, naj se za odškodovanje (als Entschädigung) njunega propada v mestnih volitvah volita Dežman in Vesteneck. Drug družega pogledajo, al — vsi molčijo. Potem se je pričela volitev za poskušnjo po listkih. Ali je Dežman dobil kak glas, se ne spominjamo prav, to pa vemo, da jih je Vesteneck dobil tako ubogo malo, da mu je upadel ves pogum, ponujati se še dalje za kandidata. Bila sta potem izbrana za kandidata ustavovercev baron Taufferer in baron Žvegel, ker tudi minister baron Horst, katerega je Schmerlingov „prvi kavalir avstrijski“ knez Auersperg nasvetoval ustavoverni stranki, ni bil od nje sprejet. Drugi dan — 3. julija — bila je skupna volitev obeh strank, in ker ustavoverci, po številu glasov svoje zmage gotovi, niso hoteli odobriti od konservativne stranke ponujanega kompromisa, to je, naj vsaka stranka voli enega poslanca, sta bila Taufferer in Žvegel s 60 glasovi voljena proti 34 glasom konservativne stranke, ki je volila kneza H. Windischgrätza in barona Horsta. — Ta izid volitve, ki je kazal, da tudi bolj zmerna večina ustavovercev ne mara za Dežmana in Vestenecka, ni naše stranke celó nič potrl, kajti baron Taufferer ni strasten nam nasprotnik, vsaj v deželni zboru se ni nikoli oglasil, in baron Žvegel, na katerega so mislili celó nekateri naših, je pisal dr. Bleiweisu: „naj tistim gospodom, ki so na nj mislili, za to zaupanje objavi pristréno in odkritosréno zahvalo, ter naj sprejmejo zagotovilo, da mu do v vseh okoliščinah blagor predrage njegove domovine prav zeló pri srcu in da si bo, kolikor je v njegovi moči, zmirom in povsod prizadeval pospeševati interese njene.“ — Po takem pismu, po katerem smemo upati, da ostane baron Žvegel mož beseda, nimamo vzroka, da bi ne bili zadovoljni tudi s poslanstvom njegovim. In tako smemo jako zadovoljni biti s celim izidom naših volitev, s kakoršnim v vseh skupinah se ne more ponašati nobena druga dežela in ki je popolnem enak oni sijajni zmagi leta 1867., ko so bili tudi prav vsi oni poslanci od prvega do zadnjega v deželni zbor kranjski na kmetih, trgih in mestih izvoljeni, ki jih je volilcem nasvetoval tadanji narodni centralni volilni odbor. V kmetskih občinah dobili so namreč narodni kandidatje nad 1230 glasov, nemčurji pa le 115, in izvoljeni so bili: dr. Bleiweis, Trpinec, dekan Toman, župnik Lovro Pintar, baron Anton Zois, dr. Costa, Koren, dekan Grabrijan, Zagorec (takrat naš), Santo Treo, grof Barbo, župnik Tavčar, Peter Kozler, Luka Svetec, Kapele in Kramarič, — v mestih in trgih pa: dr. Toman in dr. Klun (takrat naš) v Ljubljani proti vitezju dr. Kalteneggerju in pl. dr. Wurzbachu, — v Tržiču dr. Prevec, — v Postojni baron Schloissnig, — v Idriji vitez Anton Gariboldi (takrat naš) proti Dežmanu, — v Novomestu Lud. Ravnikar, — v Kočevju Franc Sovan, v Kranji vitez Höffern. — Takó zmaga povsod naša! Veliki posestniki so pa tudi takrat kakor zdaj po svoje volili in g. Dežmana milostljivo med se vzeli; gospoda dr. Zupan in Kromer pa nista hotela sprejeti velitve velikih posestnikov. — In kaj nam kaže tako sijajni izid volitev leta 1867? Kaj družega kot to, da mi zmagamo povsod in vselej, če ces. uradniki neutralni ostanejo in se ne vtikujejo v volitev zastopov, v katerih ima vlada slišati glas naroda. Še le po takratni sijajni narodni zmagi je tadanji ces. namestnik baron Bach organiziral nemčurski klub, ki ima še danes svoje gnezdo v kazini.

Iz tega gnezda raznašajo po „Tagblattu“ in enacih dunajskih časnikih besni nasprotniki miru in sprave nesramne laži in grde psovke na posamesne častiljive

može naše stranke ter s tem le svetu kažejo, kako strašno jih je potrl njih popolni politiški bankrot. Za take surovosti nemčurske koterije nimamo družega kot besedo: „pej, sram Vas bodi!“ In kakor se za tako divjo ustavaško rohnenje dalje ne brigamo, tako moramo izrečno protestovati zoper to, da oni „Tagblattovi“ fanatiki narodno stranko dolžijo zaradi neugnanosti nekaterih vinjenih ponočnjakov. — Če hočete vedeti, ustavoverci, zakaj ste padli pri volitvah, berite v „Laibacherici“ pridigo, ki jo vam dela „Fremdenblatt“. „Vi sami ste krivi — piše ta list — da vam ljudstvo ne zaupa, vsaj je vaše delovanje po vse jalovo bilo; upili ste veliko, storili nič; državni zastop, v katerem ste vi ustavoverci gospodovali, je bil enak mlinu, katerega klopotanje se je krog in krog slišalo, iz katerega pa se ni moke nič dobilo.“ — Pojte zdaj rakom žvižgat!

— Grof Hohenwart se je drugi dan po volitvah, pozdravljan na kolodvoru od narodnega volilnega odbora, odpeljal na Dunaj, po vse zadovoljen s sijajnim izidom naših volitev.

— C. kr. deželni predsednik vitez Kallina je 2. dne t. m. prejel diplomo častnega meščanstva krškega v krasnem zavitku in pa diplomo tamošnje meščanske garde.

— (Iz seje deželnega odbora 6. junija.) Dopis c. k. predsedstva, da je Njih Veličanstvo izreklo svoje priznanje deželnemu odboru za njegovo prizadevanje v pomoč družinam ob času mobilizacije k vojaški službi poklicanih rezervistov in v podporo bolnih in ranjenih vojakov, je bil na znanje vzet. — Sklenilo se je, poslati vsem županstvom okrožnico v poduk o izvrševanju deželne postave zaradi plemenskih bikov. — Vsled nehanja najdenišnice v Trstu 1. julija t. l. se je Tržaškemu magistratu pisalo, da se revnim nezakonskim materam iz Kranjskega, katere v Tržaški porodišnici porodé, pri izstopu z otrokom vred iz porodišnice daje po 5 do 15 gold. podpore iz deželnega zaklada. — Na podlagi poročil dotičnih županstev o davkovskih eksekutorjih se je deželni odbor obrnil na deželno vlado zaradi tega, da bi se plačevanje davkov kolikor mogoče olajšalo in eksekucijski stroški znižali. — Načrt štatutov za dekliško sirotišnico na spodnjih Poljanah, kateremu je deželna vlada večinoma pritrčila, poslal se je vodstvu sirotišnice nazaj z dostavkom, naj neko malo premembo naredi in potem štatute v konečno pritrjenje predloži. — Na dopis c. k. dež. vlade o ustanovitvi še 2 c. k. okrajnih živinskih zdravnikov za Kranjsko, je deželni odbor sklenil, izreči zahvalo za to pridobitev in pritrčiti mnenju c. k. deželne vlade, da se odločijo Novomesto, Kočevje in Postojna za uradni sedež teh zdravnikov; gledé sistemizacije še enega živinskega zdravnika za Gorenjsko na deželne stroške se pa deželni vladi odgovorí, da o tem more le deželni zbor odločiti.

— (Iz seje družbe kmetijske 6. dne julija) nam je došlo sledeče poročilo: Po želji sl. deželnega odbora se s toplim priporočilom potrebnega sodelovanja pošlje vsem družbinim podružnicam okrožnica, v kateri deželni odbor županstva naše dežele kliče na delo, da se, kolikor mogoče, hitro in dobro izvrši deželi silno potrebna postava o plemenskih juncih, ki naj si jih omislijo vse občine naše dežele; — nasvetom podružnice postojnske o letošnji razstavi in premiranji govedine v Postojni se večinoma pritrči in 6. dan oktobra za to razstavo odloči, ako ne bi podružnica kakega tehtnega ugovora zoper ta dan imela; — županstvu v Trnovem poleg Bistrice se podaljša naprošeni obrok za napravo vodnjaka z dostavkom, da to je vsakako zadnji podaljšek; — učitelj Franc Cerar v Blagovici se naprosi, naj začasno sprejme namesti umrlega

g. Gozzani-a predstojništvo podpeške podružnice in učini vse, kar treba, da podružnica po družbinih pravilih si izvoli predstojnika; — podružnicam vinorejskih naših krajev se razpošljejo programi in oglasnice za vinsko razstavo, ki ima letos v jeseni biti na Dunaji; — načrt odbornika gosp. Vičelj-a o novem razpisu državnih premij za marljivo nasadbo gozdnega drevja in napravo živih plotov se odobri; — vodstvu ljudskih šol na Premu, v Velesovem, v Št. Jurji pri Kranji in v Šmarji in pa gosp. župniku na Selih pri Šumbregu se za darila šolski mladini, ki je posebno marljivo lovila škodljive metulje in hrošče, dovoli po 10 gold.

— (*Družba zdravnikov*) je zborovala 30. dne u. m. Med drugim je bil zboru predložen dopis župana ljubljanskega, v katerem se družba prosi, naj namesti dr. Eisl-a in dr. Valente, ki sta se odpovedala ljubljanskemu zdravstvenemu svetu, voli dva druga zdravnika. Dr. Valenta poprime besedo in izstop svoj in izstop svojega tovariša dr. Eisl-a opravičujevaje povdarja, da zdravstvena komisija more le tedaj glavnemu mestu na korist delovati, ako je stalna komisija. Po govoru dr. Valente razlaga dr. Keesbacher zgodovino navedenega zdravstvenega sveta bolj na drobno, rekši, da je v seji mestnega odbora 19. dne u. m. padel predlog o stalnem zdravstvenem svetu, ker je po predlogu odbornika Dežmana 12 odbornikov glasovalo zoper stalnost zdravstvenega sveta in le tudi 12 za-nj; zdaj je menda nálog zdravniški družbi, da izreče, da ne bode izmed sebe nobenih delegatov poslala več v zdravstveni svet, dokler mestni odbor stoji na stališči 19. junija. — Dr. Karol Bleiweis pritrudi govoru dr. Keesbacherjevemu in nasvetuje sledečo resolucijo: „Gledé na to, da je tukajšnji mestni zastop s svojim sklepom kazal, da ne ceni očitne koristi stalnega zdravstvenega sveta, ki se hoče brez sebičnosti žrtovati zdravstvenemu blagru našega mesta, zato objavlja skupščina zdravniške družbe, da postopanje svojih delegatov popolnem odobruje, da v tacih razmerah noče na novo več voliti in se v obče nobenih mestnih zdravstvenih komisij tako dolgo ne udeležiti, dokler se ne kaže, da ima mestni odbor drugačno in boljše misel o zdravstvenem svetu, kakor dozdej.“ Ta sklep je bil enoglasno sprejet z dostavkom, da se objavi mestnemu magistratu.

— „Das befreite Bosnien. Dem Volke erzählt von P. v. Radics“ se zove nova nemška knjiga, posvečena vojskovodji baronu Josipu Filipoviću, ki je ravnokar na svitlo prišla, okinčana s sliko Sarajeva, glavnega mesta Bosne, in sliko Mostara, glavnega mesta Hercegovine, — z dvema slikama, ki kažete obraze Bošnjakov in Hercegovcev in nošnjo njihovo, — s podobo princa Evgena, ki je leta 1697. v Bosni Turke pobijal, — s podobo Lavdona, ki je leta 1788. isto ponovil, — s podobo Filipovića, ki je leta 1878. Turkom vzel Bosno in Hercegovino, — s podobami fzm. vojvode Virtemberškega, fml. grofa Szaparya in fml. Jovanovića, ki so bili zapovedniki posameznim vojskinim oddelkom, — s sliko boja pri Žepčah in pri Sarajevu, ki se je 19. avgusta končal s tem, da je naša armada vzela Sarajevo. — Kakor so lične slike, tako zanimiv je zgodovinski popis vsega, kar slike kažejo, kateremu na čelu stoji popis dežele Bosne in Hercegovine in pa prebivalcev njenih. Ker je znano, da pl. Radics, kar pripoveduje, mikavno pripoveduje, ni treba še posebno povdarjati, da tudi s to knjigo, ki nam živo pred oči stavi „osvojenost Bosno“, bode jako zadovoljen vsak čitatelj, kogar zanimajo „Land und Leute“ Bosne in Herce-

govine, ki bi ji nemčurji in magjaroni raji v žlici vode potopili, da ne bi pomnožili slovanstva v Avstriji. — Založil je knjigo, kateri cena je le 80 kr. knjigar Karol Prohaska v Tešenu.

— (*Veselica v Šiški*), ki jo je napravila ondašnja čitalnica v nedeljo popoldne na slavo blagoslovljenja nove zastave, se mora po pravici imenovati velika narodna veselica, kajti zbralo se je na tisuče ljudstva. Vršilo se je vse v najlepšem redu; gosp. Klun, državni poslanec okolice ljubljanske, je v lepem govoru razložil pomen zastave in dolžnosti rodoljubja. Mi pa vrlemu odboru čitalničnemu izrekamo javno zahvalo, da tako iskreno dela na probujo narodne zavesti.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Nj. veličanstvo cesar se pričakuje vsak čas iz toplic Išlskih. Ministerstvo čaka samo na ta čas, da izroči cesarju odpoved in da grof Taaffe dobi nalog sestaviti novo ministerstvo. „Politiki“ se z Dunaja piše, da so ustavoverci polni strahú, da pride zopet grof Hohenwart na krmilo in če tudi bo grof Taaffe ministerstva predsednik, bo vendar glava ministerstvu Hohenwart; zato „Pester Lloyd“ piše: „Grof Taaffe le konje vprega, kučiral bo pa Hohenwart.“ Al kaj sledí iz teh čenč, kakor to, da ustavoverci čutijo, da je grof Hohenwart edini mož, ki je v stanu po ustavovercih zavožení državni voz zopet iz blata potegniti.

Ker menda ni dvombe, da večina prihodnjega državnega zbora bode konservativna in tudi Čehi pridejo v zbor, zato gotovo dobimo ministerstvo, ki bode ustavovercem trn v peti.

Pri volitvah so padli ministri Glaser, Chlumecy, Horst in Stremayr, za katerega je po Štajarskem celó beračiti šel ces. namestnik baron Kübeck! Nadejati se je, da prekucneni ministri ne bodo želeli več ministri biti; ali bi de Pretis in grof Mansfeld, ki sta bila v velikem posestvu na Českem za poslanca voljena, se vsedla zopet na ministerski stol, ako se jima ponudi, ni znano. Držal se bo ministerskega stola kakor smola Stremayr, liberalec in sovražnik slovanstva.

Moravsko. — V velikem posestvu je izvoljeno 9 samo konservativnih poslancev; dobili so po 75 in 74 glasov; vsi ustavoverci so propadli dobivši le po 66 glasov. Taka zmaga je velika zmaga — kar na enkrat veliki razloček 18 glasov v državnem zboru! Slava takim velikim posestnikom!

Iz Trsta. — Gosp. Nabergoj je zopet izvoljen za državnega poslanca in to z ogromnim številom glasov: 1572 proti Lahu Mauronerju, ki jih je dobil 313.

Iz Celovca. — Koroške volitve so bile za nas zopet nesrečne. Prof. Einspieler je propadel s 104 glasi proti 117, toraj le za 13 resp. 7 glasov, — dekan Nestepa s 40 glasi proti 76. — Krivo tega je kakor povsod tako tudi tukaj napačna volilna postava, ki se mora predelati, in pa — premalo volilnega gibanja.

Iz Gorice. — „Irredentarji“ so poparjeni, padel je njih kandidat Vicentini in izvoljen je dr. Pajer.

Iz Dalmacije. — Iz Zadra 8. jul. — Včeraj smo doživeli črno izdajstvo. Obrovaški in Kistanski Srbi, združeni z lahoni, so glasovali za lahona Ivanića proti dr. Klaiću. In zakaj? — zato, ker je Klaić v delegaciji avstrijski branil okupacijo Bosne in Hercegovine!! Dalje so bili izvoljeni narodnjaki Pavlinović, knez Pučić, dr. Bulat in dr. Monti. — V Kotoru je izvoljen Gj. Vojnović.